

προηγουμ.) Μεγίστ. 'Η Κοννόμους ἥκουνουμοῦταν κ' ἡ Γληγόρης ἡγέλησιν δεν γινεται (δο Κονόμος φύκονόμει καὶ δο Γρηγόρης ἐγρηγόρευε· ὁ γρήγορος, δο δραστήριος κερδίζει, ἐνῷ διστακτικὸς εἰς τι χάνει) Λυκ. (Λιβύσσ.) 2) Τὸ πράσινον φωτεινὸν σῆμα τὸ ἐπιτρέπον διὰ τῶν ὀρισμένων διαβάσεων τῶν ὄδῶν τὴν διέλευσιν τῶν πεζῶν Ἀθῆν.: "Ἄναψε δο Γρηγόρης, πέρασε." Αντε πᾶμε, δο Γρηγόρης! 3) Εἶδος θαλασσίου καρκίνου μαύρου χρώματος μὲ ἀποχρώσεις τοῦ λευκοῦ "Ηπ. (Πάργ.) Συνών. γρήγορος 1γ, ὡς οὐσ. φεν γατσούλω.

γρηγοριά ἡ, ἐνιαχ. γληγοριά Κρήτ. — Μ. Λελέκ., Επιδόρπ., 26 γληγοριά Θήρ. "Ιος, Ρόδ. γληγοριά Κύπρ. ἀγληγοριά Λέσβ. ὀγληγοριά Κρήτ. (Σητ.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γρήγορος.

Ταχύτης, σπουδὴ Θήρ. "Ιος Κρήτ. (Σητ. κ.ά.) Κύπρ. Λέσβ. Ρόδ. — Μ. Λελέκ., ἔνθ' ἀν.: "Αμ πῆς γιὰ γληγοριάν; Βάλ-λομεν ἀστοίδημαν νὰ βουρήσωμεν (ἄν πῆς διὰ ταχύτητα; Βάνοιμεν στοίχημα νὰ τρέξωμεν) Κύπρ. || Παροιμ.

"Ολα θένε γληγοριά | κ' ἡ κοπελιά τὴ βιὰ
(προκειμένου περὶ νέας πρέπει νὰ ἐνδιαφέρωνται διὰ νὰ τὴν ὑπανδρεύσουν γρήγορα) Κρήτ. || Ἀσμ.

Κι ἀπὸ τὴν προκοσύνη της κι ἀπὸ τὴ γληγοριά της ἐκόπη τ' ἀσημόκουμπο κ' ἐφάνη τὸ βυζί της Μ. Λελέκ., ἔνθ. ἀν.

Μαῦρε μου κοδογόνατε, καὶ ποῦ ναι τὰ φτερά σου,
ἀπὸ τὰ πιάνεις τὰ πουλλιά μὲ τὴν ὀγληγοριά σου;
Κρήτ. (Σητ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γρήγορος ἀδα.

γρηγοριακά ἐπίρρ. ἐνιαχ. ἀγληγοριά Πόντ. (Κερασ.) ὀγληγοριά Πόντ. (Κερασ.) ἀληγοριά Πόντ. δληγοριά Πόντ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γρήγοριας.

Κατεπειγόντως, κατεσπευσμένως, ταχέως.

γρηγοριακός ἐπίθ. ἐνιαχ. ἀγληγοριά Πόντ. (Κερασ.) ἀληγοριά Πόντ. δληγοριά Πόντ. (Κερασ.) δληγοριά Πόντ. έληγοριά Πόντ. Πόντ. Θηλ. ἀληγοριά Πόντ. δληγοριά Πόντ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-τακός.

1) 'Ο ταχέως ἐνεργῶν Πόντ. (Κερασ.) 2) 'Ο ταχέως συντελούμενος Πόντ. (Κερασ. κ.ά.): "Ἐργον δληγοριά Πόντον Κερασ. Καλὸν κ' ἐποῖκες ἀ", ἀληγοριά Πόντον ἔτον (δὲν τὸ ἔκαμες καλόν, ἢ το βιαστικὸν) Πόντ.

γρηγορίζω Λεξ. Βλαστ. 336.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-τακός.

Κάμνω τι νὰ κινηθῇ γρήγορα: Γρηγορίζω τὰ ζά.

γρηγορινὸς ἐπίθ. ἐνιαχ. γληγορινὸς Χίος (Βολισσ. Ηυρ.) γληγορούνδος Θράκη. (Αἴν.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γρήγορος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-τακός.

Ταχύς, εὐκίνητος ἔνθ' ἀν.: Χορδὸς γληγορινὸς (χορδὸς ταχὺς κατὰ τὰς κινήσεις) Πυργ. Γληγορινὸς βαπτόρι (εἰρων. ἢ γραῖα γυνὴ) Βολισσ. || Ἀσμ.

Δὲν τουρκεύετε, παιδιά, νὰ χαρήτε λευτεριά;

T' ἄλογα τὰ γληγορά, τὰ σπαθὶα τὰ κοφτερά Αἴν.

γρηγορίτσα ἡ, ἐνιαχ. γληγορίτσα Πελοπν. (Βερεστ. Γορτυν. Κυνουρ. Μάν. Μαντίν. Τριφυλ.).

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γρήγορος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-τακός.

'Η λ. δηλοῖ τὴν «περιπούρα» τὴν δρ. βλ. μόνον εἰς τὸ σχετικὸν ἄσμα πρὸς πρόκλησιν βροχῆς ἔνθ' ἀν.: Ἀσμ.

Πιπερίτσα, γληγορίτσα, | γλήγορα νερὸν νὰ βρέξῃς Γορτυν. Κυνουρ. Μαντίν.

Πιπερίτσα, γληγορίτσα, | γλήγορα 'ς τὸν οὐρανό,
γιὰ νὰ φύξῃς δο Θιδός νερὸν Τριφυλ.

γρηγοροβιάζομαι ἐνιαχ. Μέσ. γληγοροβιάζομαι Κρήτ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. βιάζομαι.
Βιάζομαι πολύ, ἐπείγομαι: Ἀσμ.

Μὰ νά σου πῶ, κυρία μου, τὴν ἐδική μου γνώμη,
πολὺ γληγοροβιάζεσαι, είσαι μιτσή ἀκόμη
(μιτσή = μικρά).

γρηγορογεμώζω ἐνιαχ. γληγορογεμώζω Κάρπ. Κάσ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. γεμώζω.
Γεμίζω, πληρῶ τι ταχέως: Ἀσμ.

Κόψε τὴμ - μιὰ π-πλεξούά, μάκρωντε τὸ στδοινί,
νὰ γληγορογεμώσῃς, νὰ μή σ' εῦρ' ἀφορμή
Κάρπ.

γρηγοροθάνατος ἐπίθ. Ι. Ζερβ., Μετάφρ. 'Ιλ. Α, στ. 653 — Λεξ. Δημητρ. γληγοροθάνατος Λεξ. Δημητρ. γληγοροθάνατος Κύπρ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ οὔσ. θάνατος.
Ο μέλλων νὰ ἀποθάνῃ ταχέως ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

"Ομως γρηγοροθάνατος σὺ τώρα καὶ μαζί πιὸ δύστυχος
ἀπ' ὅλους είσαι Ι. Ζερβ., ἔνθ' ἀν.

γρηγοροκαβαλλάρης ἐπίθ. ἐνιαχ. γληγοροκαβαλλάρης Σκύρ. γληγοκαβαλλάρης "Ηπ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γρήγορος καὶ τοῦ οὔσ. καβαλλάρης.

'Ο γρήγορος, δο ταχυκίνητος ιππεὺς ἔνθ' ἀν.: Ἀσμ.

"Αι μου Γιώργη ἀφέντη μου γληγοροκαβαλλάρη,
ἀρματωμένε μὲ σπαθὶ τσαὶ μ' ἀργυρὸν κοντάρι
Σκύρ.

"Αι Γιώργη, Γιώργη γλήροε | καὶ γληγοκαβαλλάρη
Ηπ.

γρηγορομαγειρευτὴς ἐπίθ. ἐνιαχ. Θηλ. γληγορομαγειρεύτρα Αθῆν. ληγορομαγειρεύτρα Πελοπν. (Μεσσην.) γληγορομαγειρεύτρα Εύβ. (Κύμ.)

'Εκ τοῦ ρ. γρήγορος μαγειρεύεις εἰς εύω.

'Ο μαγειρεύων ταχέως, ἡ σημ. μόνον εἰς αἰνίγμ. ἔνθ' ἀν.: Αἰνίγμ. Καρακάξα μακρούρα, γληγορομαγειρεύτρα (τὸ τηγάνι) Εύβ. (Κύμ.) Κουταλίτσα μακρούρα καὶ ληγορομαγειρεύτρα (όμοίως τὸ τηγάνι) Πελοπν. (Μεσσην.)

γρηγορομαγειρευτούρα ἡ, ἐνιαχ. γληγορομαγειρεύτρα Πελοπν. (Κλειτορ.) γληγορομαγειρεύτρα Πελοπν. (Πυλ.) γληγονορομαγειρεύτρα Μακεδ. (Σισάν.) γληγονορο-

